

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 10C/220/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8307212881
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8307212881.33

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v právnej veci navrhovateľov 1) Z. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R., R. X, prechodne bytom G. XX, R., 2) I. H., nar. X.X.XXXX, bytom R., R. X, prechodne bytom G. XX, R., navrhovatelia v 1. a 2. rade zastúpení JUDr. Milošom Kaščákom, M.R.Štefánika 171, Vranov nad Topľou proti odporcovi I. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XXXX, R., zast. Mgr. Mariánom Lipom, advokátom, Štefánikova 17, Humenné o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľom v 1. a 2. rade sumu 9 958,18 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade v časti úroku z omeškania z a m i e t a.

Odporca je povinný uhradiť na účet Okresného súdu Humenné náhradu titulom svedočného vo výške 150,78 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách účastníkov konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1. a 2. rade (ďalej len navrhovatelia) sa svojím návrhom domáhali, aby súd zaviazal odporcu na sumy 252.200,- Sk (8 371,51 eur) s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od doručenia návrhu súdom do zaplatenia a aby uhradil navrhovateľom trovy konania.

Vo svojom návrhu navrhovatelia uviedli, že navrhovateľ v 1. rade bol vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Humenné a to parcely č. CKN 3886 zastavaná plocha o výmere 552 m² a rodinného domu číslo súpisné 1407 postaveného na parcele X. XXXX. Kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 30.01.2007 previedol navrhovateľ v 1. rade hore uvedené nehnuteľnosti na kupujúcich a to V. N. C., jeho manželku Z. C. rodenú Y., I. Z. D. a na jeho manželku Mgr. W. D. rod. X., pričom kúpna cena bola dohodnutá vo výške 3.000.000,- Sk a kupujúci ju mali vyplatiť v dvoch splátkach. Dňa 30.08.2007 kupujúci V. N. C., ktorý jednal aj za ostatných kupujúcich s navrhovateľom v 1. rade o podmienkach kúpnej zmluvy, vyplatil zvyšok kúpnej ceny vo výške 1.979.829,- Sk, čo navrhovateľ v 1. rade potvrdil písomným čestným prehlásením, v ktorom zároveň požiadal menovaného kupujúceho o poskytnutie časového priestoru na vystaňovanie a to zhruba dvoch mesiacov a tak isto o finančné vyrovnanie prístavby a garáže v hodnote 300.000,- Sk. Na znak súhlasu V. N. C. toto čestné prehlásenie podpísal. Dňa 24.9.2007 obdržal navrhovateľ v 1. rade list zo dňa 21.9.2007 od odporcu, ktorým ho vyzýva na vypratanie priestorov. Z listu vlastníctva č. 3896 sa navrhovatelia v 1. a 2. rade dozvedeli, že vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú evidované na tomto liste vlastníctva je odporca. Preto sa navrhovateľ v 1. rade listom zo dňa 27.09.2007 pokúsil o zrušenie kúpnopredajnej

zmluvy zo dňa 30.01.2007, pričom tento list poslal na vedomie aj odporcovi. Odporca súhlasil, že prevedie nehnuteľnosti späť na navrhovateľa v 1. rade, avšak za kúpnu cenu 3.428.800,- Sk pretože s prevodom mal údajne náklady vo výške 428.800,- Sk. Ešte 29.10.2007 sa navrhovateľ v 1. rade a odporca stretli za účelom vyriešenia problému avšak bezvýsledne.

Odporca nečakane bez toho, aby navrhovateľov upozornil a aby mal na to relevantné rozhodnutie oprávneného orgánu dňa 03.11.2007 zhruba o 10,00 hod. nezákonným a hrubým spôsobom vnikol na pozemok CKN č. XXXX a do domu č. súp. XXXX za asistencie SBS a zamestnancov sťahovacej služby. Do dvora sa dostal odstránením zámky na bránke a tak isto sa dostal k domu, kde bola doma iba dcéra F., ktorá hneď telefonicky kontaktovala navrhovateľa v 1. rade, ktorý v tom čase bol spolu s manželkou a švagrom v Obci M. Y.. V priebehu polhodiny však prišiel domov navrhovateľ v 1. rade, pričom vo dvore sa nachádzalo sťahovacie auto, rozložené kartónové krabice. Boli tam členovia SBS, sťahovací ako aj odporca. Po neúspešnom pokuse o zrušenie vysťahovania, vysvetľovania za prítomnosti V.. N. C. mu poskytol odporca jednu hodinu na to, aby išiel pre manželku, ktorá ostala v M. Y. a aby mu pomohla táto so sťahovaním a balením osobných vecí a cenností, aby sa tým zamedzilo neprimeranému poškodeniu týchto vecí. O 19,00 hod. zavolať navrhovateľ v 1. rade linku 158, pretože na predchádzajúce výzvy voči odporcovi, aby predložil listinu, na základe ktorej je oprávnený navrhovateľa vysťahovať odporca reagoval tým, že má list vlastníctva, deložáciu ohlásil na políciu a teda je všetko právne vyšetrené. Polícia však nič nevyriešila. Prevoz vecí trval skoro do pol noci. Na 4-krát previezli navrhovateľa, SBS a sťahovacia služba veci do bytu na ul. SNP 30 v Humennom a do M. Y.. Spoločník odporcu všetko kameroval a spisoval sťahované veci. Po skončení vysťahovania, odporca rodinný dom uzamkol novým zámkom, zapečatil vchodové dvere, ako aj malú bránku do dvora.

Týmto postupom závažným spôsobom poškodil osobnosť navrhovateľov 1. a 2. rade a ich rodiny, tým že poškodil ich občiansku česť a ľudskú dôstojnosť a súkromie. Tak isto navrhovateľa vyčísľili v tomto návrhu škodu na veciach v celkovej výške 52.000,- Sk, takže žalovaná suma 252.200,- Sk pozostáva zo sumy 52.200,- Sk titulom majetkovej škody a zo sumy 200.000,- Sk titulom nemajetkovej ujmy, pričom v tejto časti navrhovateľ opiera svoj návrh o ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka a odôvodňuje to tým, že nezákonným deložovaním navrhovateľov bol spôsobený navrhovateľom a ich deťom ťažký psychický šok, z ktorého sa nemôžu spamätať. V čase keď došlo k deložácii sa jeho dcéra F. pripravovala na skúšky na vysokej škole a takýmto postupom prežila neprimeraný strach a stres. Postupom odporcu došlo v značnej miere k zníženiu dôstojnosti a občianskej cti navrhovateľov, ako aj k zásahu do ich súkromia. K násilnému vyprataniu došlo za okolností urážajúcich mená navrhovateľov a tak isto sa sťažil ich život, pretože žijú aj s deťmi u brata navrhovateľky v 2. rade. Žijú pod neustálym stresom, čo sa odráža negatívne na ich psychike, ako aj na psychike ich detí.

Spolu s návrhom na začatie konania predložili navrhovateľa aj kúpno predajnú zmluvu o prevode nehnuteľností zo dňa 30.01.2007, čestné prehlásenie Z. H., z ktorého vyplýva, že prevzal od V.. N. C. sumu 1.979.829,- Sk a tak isto, že požiadal o časový priestor na vysťahovanie sa z domu zhruba na dva mesiace, ako aj finančné prostriedky na vysporiadanie prístavby a garáže v hodnote 300.000,- Sk. Toto čestné prehlásenie bolo podpísané dňa 30.08.2007 tak isto bol predložený geometrický plán č. 115/03, výzva na vypratanie priestorov zo dňa 21.09.2007 zo strany odporcu adresovanú navrhovateľovi v 1. rade, ďalej zrušenie kúpno predajnej zmluvy o prevode nehnuteľností adresovanú zo strany navrhovateľa v 1. rade kupujúcim V.. N.T. C., Z. C., I.. Z. D., I.. W. D., pričom toto zrušenie je zo dňa 27.09.2007.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 11.03.2008 uviedol, že návrh navrhovateľov je absolútne nedôvodný, pretože sám navrhovateľ v 1. rade konštatuje vo svojom návrhu hneď v prvej vete, že „bol vlastníkom nehnuteľností“, teda už z predmetného vyjadrenia jasne vyplýva, že navrhovateľ v 1. rade si bol vedomí skutočností, že v tom čase nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľností. Navrhovateľa sa vôbec nevyjadrili k titulu, ktorý by ich mal oprávňovať k užívaniu predmetných nehnuteľností. Nepredložili žiadny relevantný titul, aby túto cudziu nehnuteľnosť mohli užívať. Čo sa týka udalostí zo dňa 3.11.2007 tak podľa názoru odporcu uvedeného dňa došlo výlučne k uplatneniu vlastníckeho práva, ktorého elementárnou zložkou je právo svoju vec držať, svoju vec užívať a ňou disponovať. V žiadnom prípade o týchto udalostiach nemožno hovoriť ako o nezákonnej deložácii. Nato aby nedošlo k poškodeniu práv navrhovateľov v 1. a 2. rade z predmetnej udalosti vyhotovil odporca video. Preto navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Na pojednávaní dňa 10.06.2008 zobral navrhovateľ svoj návrh čiastočne späť a to v časti uplatnenej náhrady škody vo výške 52.200,- Sk a zároveň žiadal, aby súd pripustil zmenu návrhu, ktorým sa domáha zaplata sumy 300.000,- Sk s 8 % úrokom z omeškania ročne odo dňa doručenia žaloby, t.j. od 15.12.2007 do zaplata a na úhradu trov konania. Na tomto pojednávaní súd pripustil zmenu návrhu v časti petitu tak ako to požadovali navrhovatelia. Predmetom konania ostala nemajetková ujma vo výške 300 000.- Sk (9 958,18 eur), úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne od doručenia návrhu do zaplata a trovy konania. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 220/2007 zo dňa 10.06.2008 súd konanie do sumy 52.200,- Sk zastavil.

Vo svojej výpovedi navrhovatelia prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že odporca sa dopustil konania, ktoré opísali v návrhu na začatie konania, pričom navrhovatelia v rodinnom dome žili s tým, že im bude umožnené predmetný rodinný dom odkúpiť späť a mali zato, že tam bývajú so súhlasom odporcu. Ďalej navrhovateľ v 1. rade uviedol, že vysťahovaním zo strany odporcu utrpeli psychickú ujmu, pretože dňa 3.11.2007 boli násilne vysťahovaní z domu, kde dlhodobo býval od roku 1966 a s manželkou a deťmi od roku 1986. Týmto vysťahovaním sa im zrútil celý doterajší život, pričom pri vysťahovaní bola prítomná aj staršia dcéra F., ktorá navštevuje vysokú školu a pri tomto vysťahovaní došlo k rozvrtaniu zámok na bráne a na vchodových dverách z čoho dcéra utrpela šok. Mladšia dcéra navštevovala v tom čase gymnázium a nemohla sa sústrediť na učenie.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že navrhovateľ v 1. rade odpredal predmetnú nehnuteľnosť dňa 30.01.2007 najprv pánovi C. jeho manželke a ďalším dvom kupujúcim. Dňa 28.2.2007 došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na C.. C. a ďalších kupujúcich. 14.09.2007 došlo k prevodu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti na odporcu, tým vlastne navrhovatelia stratili akékoľvek právo užívať predmetnú nehnuteľnosť a odporca sa nestotožňuje s tvrdením navrhovateľov došlo k ich násilnému vysťahovaniu, pretože už od januára 2007 mal navrhovateľ vedomosť o tom, že predmetnú nehnuteľnosť odpredal. V septembri 2007 bol odporcom vyzvaný na dobrovoľné vysťahovanie, aby teda dobrovoľne tieto priestory vypratá. Od januára 2007 do septembra 2007 mali navrhovatelia dostatok času na to, aby sa z predmetnej nehnuteľnosti vysťahovali. K vysťahovaniu navrhovateľa a jeho rodiny v rodinnom dome došlo maximálne šetrne, o čom bol zhotovený aj videozáznam, dokonca došlo k zapečateniu vchodových dverí, pretože pri prvom vysťahovaní ostali v tomto rodinnom dome ešte nejaké veci patriace navrhovateľom. Vysťahovanie vykonávalo asi 15 ľudí.

K tomuto navrhovateľ v 1. rade uviedol, že medzi ním a odporcom prebiehali rokovania ohľadom toho, že navrhovateľ túto nehnuteľnosť späť od odporcu odkúpi, čo sa malo udiť potom, ako by mu odporca predložil doklady, ktoré by potvrdzovali jeho náklady spojené s prevodom tejto nehnuteľností. Preto vlastne navrhovateľ až do vysťahovania žil v tom, že dôjde k spätnému odkúpeniu predmetnej nehnuteľností. Nebola však spísaná žiadna ani len predbežná dohoda o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k dohode ohľadom spätného odkúpenia nehnuteľnosti.

Ako svedok bol vypočutý Q. H., ktorý uviedol, že odporca je jeho kamarátom, takže pomáhal pri vysťahovaní navrhovateľov z rodinného domu. Asi okolo 8,00 alebo 9,00 hod. ráno presne neurčený termín, ktorý si svedok nepamätal sa dostavili pred rodinný dom navrhovateľov. Po zazvonení dvere nikto neotvoril, takže sa začal rozvrtávať zámok. Až po začatí tejto činnosti otvorila dvere dcéra C.. H.. Po vysvetlení, že čo sa deje, dvere znovu zatvorila. Po rozvrtaní zámok sa dostali do predmetného rodinného domu a začali sťahovať tieto veci, s tým, že súkromné veci ako šperky a ošatenie si balili navrhovatelia C.. H., C.. H. a ich dve dcéry. Väčšie kusy nábytku sa nakladali na auto a postupne boli odvážané na sídlisko 1. mája v Humennom, kde mali navrhovatelia byť, alebo do nejakej dediny, kde žila matka C.. H., alebo C.. H.. Vysťahovanie podľa názoru svedka prebehlo úplne v norme. Podľa jeho názoru sa C.. H. z rodinného domu vysťahovať nechcel, ale k žiadnym fyzickým potýčkam nedošlo, maximálne k nejakým slovným. Tak isto sa vyjadril v tom zmysle, že nemôže povedať, žeby došlo k nejakým hysterickým scénam pri vysťahovaní. Vo večerných hodinách prišla aj polícia, avšak po podaní vysvetlenia účastníkov konania sa potom pokračovalo v sťahovaní.

Svedok S. Y. uviedol, že s odporcom je v priateľskom pomere a tak isto pomáhal sťahovať navrhovateľov z tohto rodinného domu. V ranných hodinách presne neurčeného dňa sa dostavili pred rodinný dom manželov H.. Snažili sa dvere zaklopať a zazvoniť, pričom až neskôr otvorila jedna z dcér. Potom čo bol zohnaný otec, teda navrhovateľ sa začal vypratávať tento rodinný dom. Vypratávanie sa natáčalo

na video. Pri vstupe do rodinného domu bol dom riadne zariadený bez toho, aby bol pripravený na vysťahovanie, takže manželka H. si vypratávali jednotlivé skrine. Ukladali si svoje veci a následne on spolu s ďalšími ľuďmi tieto skrine vynášali do auta. Všetky zabalené veci, všetky veci, ktoré sa sťahovali sa natáčali na video. Podľa názoru svedka, vysťahovanie prebehlo úplne kludným spôsobom a zo strany manželov H. išlo spravidla len o slovné výmeny názorov. Tak isto svedok potvrdil, že privolaná bola aj polícia. Taktiež svedok potvrdil, že došlo aj na vŕtanie zámku, ale neskôr tieto dvere otvorila dcéra p. H..

Rovnaké skutočnosti potvrdil aj svedok V. C. R., ktorý sa taktiež zúčastnil vysťahovania navrhovateľov z predmetného rodinného domu. Tak isto uviedol, že sa snažili najprv dostať do rodinného domu tým, že klopali a zvonili. Odporca sa snažil s C. H. skontaktovať telefonicky. Keďže dvere dobrovoľne nikto neotvoril, došlo k odvŕtaniu zámku a následne sa takto dostali do rodinného domu, ktorý nebol pripravený na sťahovanie. Po otvorení dverí prišla aj hliadka mestskej polície, avšak po predložení dokladov zo strany odporcu, táto hliadka odišla. Vlastne nechali navrhovateľov aj s dcérami, aby časť vecí, ktoré boli v skriniach samostatne uložili a vypratali. Vrátili sa asi po hodine a začalo samotné sťahovanie vecí, ktoré sa nakladali do Avie a odviezli sa na sídlisko 1. mája a do nejakej dediny, ktorej názov si svedok nepamätal. Počas vysťahovania nedošlo k žiadnemu fyzickému kontaktu medzi navrhovateľom a pracovníkmi, pretože pri sťahovaní boli prítomní aj štyria pracovníci SBS-ky. Došlo k nejakej slovnej výmene, kedy znovu bola zavolaná polícia, ale títo taktiež opätovne odišli.

Navrhovatelia poukázali aj na rozhodnutie Okresného súdu Humenné č. 5C 134/2008 zo dňa 12.03.2008, predmetom ktorej bolo zaplatenie sumy 1.012,41eur, kde ako účastník na strane navrhovateľa vystupoval I. B. a ako odporca Z. H., kde súd návrh zamietol a kde v odôvodnení tohto rozsudku sa uvádza: „ z vykonaného dokazovania vyplýva, že postoj žalovaného k tomu, že dom nevypratá vychádzal z celkovej situácie, do ktorej sa dostal potom, čo odpredal rodinný dom V. C. Z. G., ktorý mu nezaplatil v dohodnutej lehote plnú kúpnu cenu. Následne sa to riešilo odpredajom tejto nehnuteľnosti žalobcovi, ktorý sa stal jej vlastníkom 14.09.2007 a už 21.9.2007 žalobca doručil výzvu žalovanému na vypratanie a určil mu lehotu do 1.10.2007. Z tohto prehľadu vyplýva, že išlo o veľmi krátku dobu po nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá neoprávňovala žalobcu na takýto postup a na útočnú svojpomoc. Je potrebné uviesť, že skutočnosť, že žalovaný v dome zostával ďalej protiprávne, nie je dôvodom pre postup žalobcu podľa § 6 Občianskeho zákonníka.“ Navrhovatelia sa naďalej opierajú o rozhodnutie v konaní 5C 134/2008, v ktorom sa konštatuje, že spôsob a celý priebeh deložácie bol nezákonný. V tomto prípade nešlo o svojpomoc a preto takéto konanie odporcu mohlo spôsobiť navrhovateľom psychickú a morálnu ujmu.

V konaní bola vypočutá aj svedkyňa Z. S.. Avšak táto vo svojej výpovedi uviedla, že viac pozná matku navrhovateľa, ktorú viac menej navštevovala a keď prišla do predmetného domu, tak navrhovatelia už boli vysťahovaní. Takže ona nevidela, ako došlo k vysťahovaniu.

Okresný súd Humenné rozsudkom č. 10C 220/2007 zo dňa 28.9.2011 návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade zamietol a zaviazal navrhovateľov v 1. a 2. rade uhradiť odporcovi trovy konania. Na základe odvolania navrhovateľov v 1. a 2. rade Krajský súd v Prešove uznesením č. 8Co 137/2011 zo dňa 13.9.2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zo záverov tohto rozsudku vyplýva, že záver súdu prvého stupňa, či došlo alebo nedošlo konaním odporcu v návrhu opísaným spôsobom k zásahu do osobnostnej sféry navrhovateľov, je potrebné v novom rozhodnutí náležite odôvodniť. Samotné konštatovanie, že žiadna taká okolnosť, žeby vysťahovanie nejakým spôsobom zasiahlo do osobnostných práv navrhovateľov preukázaná nebola na riadne odôvodnenie záveru, či došlo alebo nedošlo k zásahu do osobnostnej sféry navrhovateľov nepostačuje. Až následne nato možno pristúpiť k zisťovaniu dôvodnosti nároku uplatneného navrhovateľmi na priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovení § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. To predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok t.j. morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim a neoprávneným zásahom bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 6.11.2012 okrem iného uviedli, že nezákonná uchopovacia svojpomoc je hrubým porušením platného práva a ústavných práv dotknutých osôb, ale pre svoju spoločenskú škodlivosť si zaslúži aj jednoznačné spoločenské odsúdenie (rozsudok Najvyššieho súdu SR 2Obo 33/2000). Podľa vyjadrenia navrhovateľov konanie odporcu neprípustne prekročilo hranice súkromnej autonómie, ale hrubým spôsobom presiahlo

aj ústavne únosnú mieru výkonu súkromného práva. Podľa názoru navrhovateľov z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že ich vysťahovanie bolo v rozpore so zákonom, pretože na jeho realizáciu chýba v čase jej uskutočnenia zákonný podklad. Z platnej právnej úpravy vyplýva nedovolenosť uchopovacej a útočnej svojpomoci, pri ktorej nesmú asistovať policajti a napomáhať neprimeraných zásahom do obydlija občanov. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporca nemal k svojmu konaniu žiaden zákonný podklad. V právnej štáte je nevyhnutné na takýto postup rozhodnutie súdu. Bol to práve odporca, ktorý nepreukázal, žeby takýmto rozhodnutím disponoval v čase kedy došlo k zásahu do ústavne garantovaných práv navrhovateľov. V zmysle platnej právnej úpravy jediný, kto môže obyvateľa z domu vysťahovať je exekútor, ktorý koná na príkaz súdu. Vlastník domu nie je oprávnený, hoci aj neoprávneného nájomcu vysťahovať bez existencie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktorým sa týmto osobám ukladá povinnosť dom vypratať v stanovenej lehote. Ak takéto rozhodnutie absentuje, vlastník domu alebo bytu, alebo nebytového priestoru pristúpi k deložácii, sám sa dopúšťa protiprávneho konania. Nový vlastník nie je v nijakom prípade oprávnený vykonať svojpomocné vypratávanie pôvodných majiteľov bytov alebo domov, ak tieto osoby s tým nesúhlasia a to ani v tom prípade, že sa preukáže listom vlastníctva.

Navrhovatelia namietajú porušenie článku 8 ods. 1,2 Dohovoru a tak isto na ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky článku 21, podľa ktorého obydlie je nedotknuteľné, nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlija možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia, alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ak sa obydlie používa aj na podnikanie alebo vykonávanie inej hospodárskej činnosti, takéto zásahy môžu byť zákonom dovolené aj vtedy keď je to nevyhnutné na plnenie úloh verejnej správy. Odporca počas celého obdobia argumentoval tým, že si v danom prípade realizoval iba výkon svojho vlastníckeho práva. V tejto súvislosti navrhovatelia poukazujú na ustanovenia článku 20 ods. 3 Ústavy SR zo znenia ktorého vyplýva, že vlastníctvo zaväzuje, nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránených zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovené zákonom. Právo na obydlie a právo na majetok sú dve samostatné práva, ktoré síce môžu byť predmetom spoločného uplatnenia, ale aj samostatného poskytovania ochrany a to bez ohľadu na to, že spolu súvisia. V predmetnom spore bola odporcom navrhovateľom spôsobená psychická a morálna ujma, bolo jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi a predstavovalo neoprávnený zásah. Odporca vyzval navrhovateľov na vypratanie nehnuteľnosti, ale je potrebné uviesť, že v tejto výzve uviedol, že situáciu sa rozhodne riešiť podaním žaloby na súd v rámci ktorého konania sa mohli uvedené vzťahy urovnať. Podľa navrhovateľov v 1. a 2. rade bolo jednoznačne preukázané, že bolo zasiahnuté do ich práv a že išlo o zásah protiprávny a odporca konal aj s vedomím jeho neoprávnenosti.

V ďalšom konaní súd vypočul ako svedka I. Š., ktorý uviedol, že navrhovateľka je jeho sestrou a navrhovateľ je jeho švagrom, odporcu nepozná. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že obaja manželia boli v ten deň v M. Y., pričom doma v rodinnom dome ostala iba dcéra F., ktorá telefonovala rodičom, že sa niečo deje, že sú tam nejakí ľudia, ktorí vtrhli do domu a že na dvore je Ávia a že majú prísť, takže prišli do Humenného spolu s ním, videl Áviu na dvore, ale keďže v tom čase mal svoje problémy, pretože sa rozvádza tak už si na tieto udalosti veľmi nespomína. Pri nakladaní osobných vecí na auto navrhovateľov svedok prítomný nebol. Po tom, čo ich priviezol do domu, tak vlastne odišiel, ale poobede sa ho pýtali, či nejaké veci nemôžu byť odvezené do jeho bytu na ulici G. XX v R. a niektoré veci boli odvezené do M. Y..

Svedok C. D. uviedol, že je s navrhovateľmi v priateľskom pomere a pána H. pozná už 28 rokov. Pozná ho ako poctivého človeka. Pri predmetnom vysťahovaní nebol prítomný, ale vedel od neho, že chce predať rodinný dom, ako aj o tom, že z rodinného domu bol násilne vysťahovaný. Neskôršie si vypočul aj rozhovor v reštaurácii R., kde pri vedľajšom stole sa jemu neznáme osoby rozprávali o tom, že chcel s týmto rodinným domom kšeftovať a že išlo o podvod.

Svedok N. K. pozná navrhovateľov, je s nimi v priateľskom pomere, teda s navrhovateľom Z. H.. Pri vysťahovaní nebol, ale od známych počul, že vraj navrhovateľ robí kšefty s domom a že ho predal a že ho aj z rodinného domu vysťahovali. Bližšie okolnosti ohľadom vysťahovania navrhovateľov svedok uviesť nevedel. Uviedol, že navrhovateľa pozná ako poctivého a čestného človeka.

Bola vypočutá aj svedkyňa Z. H. a to dcéra navrhovateľov v 1. a 2. rade, pričom odporcu vníma ako podnikateľa, ktorý ako prvý v R. mal internetovú kaviareň, kde si chodili tlačiť rôzne veci zo školy. V tom čase, keď sa začalo vysťahovanie z rodinného domu, nebola doma, ale na zavolanie sestry prišla asi do polhodiny, pretože jej sestra volala, že nejaký chlapi vznikli dovnútra. V tom čase rodičia boli práve v M. Y. a keďže mama pracovala v nábytku, tak sa jej ponúkla, že namiesto nej uprace v predajni na ulici I., preto nebola doma. Počas toho čo telefonovala so sestrou a keď prišla domov tak už bol nábytok z chodby vyneseny a naložený na auto. Chcela sa dostať dnu, pričom pán B. vedel, že je dcéra navrhovateľov v 1. a 2. rade, následne nato však v priebehu 15 - 20 minút prišli rodičia a začali túto situáciu riešiť. Do rodinného domu sa dostala cez vchodové dvere, ktoré boli vyvŕtané. Bola prítomná počas celého vysťahovania rodinného domu, pričom jej otec sa snažil situáciu vyriešiť s pánom B., ktorý tam mal pracovníkov SBS-ky. Potom si však svoje osobné veci balili do krabíc a vysťahovali ich kamaráti pána B.. Títo kamaráti nakladali do auta dosť nešetrným spôsobom, bez ohľadu nato, žeby mohlo dôjsť k poškodeniu týchto vecí. Časť vecí sa odviezla ku krstnému I. Š. na sídlisko 1. mája, kde doposiaľ aj bývajú a ďalšie veci sa odviezli k babke do M. C.. V tom čase bola študentkou 1. ročníka gymnázia, na základnú školu chodila v blízkosti rodinného domu, takže cez cestu všetci dookola ich poznali a určite žiaden zo susedov nevedel o tom, že sa dom predal a že by sme sa plánovali sťahovať, takže sa prišli pozrieť kvôli obyčajnej ľudskej zvedavosti. Počas štúdia často chodievala aj na svoju bývalú základnú školu, za spolužiakmi, ktorí ju tak isto poznali, pretože otec mal vedľa domu aj potraviny, takže všetci sa jej potom vypytovali, že či plánovali predať rodinný dom a kde momentálne vlastne bývajú. Po vypratání tohto rodinného domu otázku bývania riešili spolu všetci štyria, teda ona so sestrou a rodičia. Chceli si kúpiť niekde v okolí byt, pretože boli zvyknutí na centrum mesta, ale nemali peniaze na kúpu domu, preto bolo potrebné odpredať rodinný dom a vlastne vždycky je tam potom lehota na vysťahovanie z domu. V súčasnosti bývajú rodičia u krstného na sídlisku C. G.. Všetky poplatky platia za tento byt. V čase svojej výpovede, svedkyňa študovala v U. a žila v H., kde žila aj jej sestra. Ďalej uviedla, že pri vysťahovaní boli poškodené aj nejaké veci, kde nábytok bol na niektorých miestach oškretý, olupovali sa lišty, na stolíku bola poškodená nožička. Tieto veci neboli riadnym spôsobom vysťahované. Veci, ktoré potrebovala do školy boli ukladané do ich auta a časť nábytku sa aj predala, pretože všetky veci z rodinného domu nebolo možné vtasnať do trojizbového bytu. V čase vysťahovania bola v dome a balila si svoje veci. Svedkyňa uviedla, že má vedomosť o tom, že jej otec predal rodinný dom pánovi C., ktorého pozná od detstva a že bola dohodnutá určitá lehota na vysťahovanie sa do nového domova a ona nevedela o tom, že dom odkúpil potom pán B..

Navrhovatelia navrhli výsluch aj ďalších svedkov, avšak na výsluchu svedka N. V. a C. Š. netrvali, ale žiadali vypočuť ďalej dcéru F. H..

Ako svedkyňa bola vypočutá F. H., dcéra navrhovateľov v 1. a 2. rade, ktorá v čase keď došlo k vyprataniu nehnuteľnosti bola študentkou vysokej školy v H. H. a domov chodievala raz mesačne, takže o situácii ohľadom predaja rodinného domu vedela len z rozprávania svojich rodičov. V predmetný deň bola doma sama, spala a v podstate najprv si myslela, že rodičia sú ešte doma. Zobudila sa na silný buchot, takže len v pyžame a bez šošoviek prišla k dverám a zistila, že sa odstraňuje zámok na vchodových dverách. Vchodové dvere sa otvorili a viac menej sa snažila tieto dvere zatvoriť, ale za dverami bol pán B. s nejakými mužmi a s kamerou. Taktiež videla, že na dvore sa nachádza Avia a tak isto, že sa okolo idúci ľudia zastavovali a zisťovali čo sa deje. V prvom momente sa snažila svedkyňa aby osoba, ktorá to nahrávala, aby kameru vypla. Táto žiadosť však na kamere už nebola. V prvom momente sa opýtala pána B., že na čo prišli. Ten vyrukoval s listom vlastníctva a uviedol, že je vlastníkom tohto domu a že ide do domu. Svedkyni bolo umožnené, aby zatelefonovala otcovi, ale medzi tým chlapi pána B. začali vypratávať chodbu. Zavolala teda svojím rodičom a snažila sa zatvoriť vchodové dvere, čo jej však nebolo umožnené, čo je vidno aj na natočenom videu. Bolo jej teda odporúčané, aby sa zavrela do haly a tam počkala na otca. Napriek tomu, že žiadala, aby nerobili nič kým otec nepríde, došlo k vyprataniu chodby, zrolovaniu koberca, vyprataniu toalety, boli odnesené kvety a zrkadlo, ktoré sa nachádzalo na chodbe. Asi popoludní prišiel otec, na čo vlastne mu pán B. ukázal list ktorý mu bol zaslaný, kde bola aj lehota na vypratanie tejto nehnuteľnosti, pričom otec uviedol, že dohodli sa ináč, že on chcel odstúpiť od tejto zmluvy. Napriek tomuto rozhovoru otca s pánom B. jeho pracovníci naďalej vypratávali predmetný dom. Otec potom odišiel na políciu. Myslel si, že to nejakým spôsobom sa vyrieši, avšak policajti zopakovali len to čo uviedol pán B. a v podstate odišli. Medzitým samozrejme dochádzalo k vypratávaniu domu a dostavili sa aj jej matka a sestra. Nevie uviesť, či pomáhala vôbec s balením nejakých vecí, pretože bola z celej situácie v šoku. Odišla vlastne do svojej izby a myslela si, že situácia sa nejakým spôsobom vyrieši a nie takýmto vypratáním, ako keby boli nejakí cigáni. Nakoniec však došlo

k vyprataniu aj jej izby, ktorá sa nachádzala hore na poschodí. Keďže videla ako zaobchádzajú pracovníci s vecami tak si vlastne svoje veci zbalila sama, aj keď väčšinu oblečenia mala na priváte, keďže bola študentkou vysokej školy. Časť vecí sa odviezla do domu k babke, časť k maminmu bratovi na sídlisko C. G., kde potom odišli aj s rodičmi a kde rodičia vlastne bývajú doposiaľ. V súčasnosti svedkyňa žije v Bratislave, kde má prácu aj prechodný pobyt. Počas školy chodievala k rodičom na sídlisku 1. mája už len zriedkavo. V čase keď došlo k tomuto vyprataniu sa určite chodili pýtať aj susedia, čo sa deje, roznieslo sa to medzi blízkymi susedmi, ale aj do vedľajšej ulice, pretože jej rodičov, ako aj starých rodičov tam všetci žijúci obyvatelia poznali a ona tam žila vlastne od svojho narodenia. Takže určite bezprostrední susedia sledovali čo sa u nich deje a muselo to vyzeráť hrozivo, keď po dome pobežovali pracovníci SBS-ky a vynášali veci. Cez sociálnu sieť, ako aj cez telefonáty, aj od spolužiakov základnej školy sa jej známi vlastne pýtali, čo sa stalo. Ešte aj potom 2 - 3 roky po tom boli im kladené otázky, že prečo sa odsťahovali, alebo že prečo ich vysťahovali, že boli nejakými neplatičmi. V podstate si pletli SBS-károv s policajtní a pýtali sa, že prečo tam boli policajti a kládli podobné otázky. Svedkyňa uviedla, že pri vysťahovaní sa cítila ako posledná cigánka z C., ktorú vysťahovali a malo to na ňu veľmi negatívny vplyv, pretože nevelmi sa jej chcelo chodiť domov, pretože už v podstate žiaden domov nemala. Túto situáciu dosť dlho spracovávala a pretrváva aj doteraz, keďže vec nie je celkom uzavretá a v tom semestri, keď došlo k predmetnej udalosti sa jej zhoršil aj prospech. V čase vypratávania bola v strese, celá sa triasla a to aj vtedy, keď volala otcovi a keď mu volala tak sa cítila veľmi bezbranná, pretože chlapi nechceli počkať na príchod jej otca, preto si dvere do haly podoprela kreslom, sadla si do tohto kresla, ale pracovníci ju odsunuli aj s týmto kreslom a nechceli počkať na príchod jej otca. Ďalej uviedla, že pán B. sa preukázal listom vlastníctva, ktorý bol založený v euroobale a žiadnu ďalšiu listinu nepreukázal.

Na pojednávaní dňa 26.3.2014 bolo premietnuté na požiadanie účastníkov konania, časti DVD, ktoré sa nachádza v súdnom spise na č.l. 86 a to na notebooku právneho zástupcu odporcu. Podľa vyjadrenia zástupcu odporcu je celé DVD rozdelené na tri bloky, ktoré dokumentujú vlastne celý priebeh vypratania rodinného domu. Na tomto pojednávaní z prvého bloku bola prehratá časť DVD od 00,00 hod. do 27,30 hod., ktorá pozostáva vlastne z otvorenia brány pracovníkmi SBS za prítomnosti odporcu, vyvrtania vchodových dverí, rozhovoru odporcu s navrhovateľovou dcérou. Ďalej bola premietnutá časť z tohto bloku od 41. minúty do 50. minúty a 30. sekundu, kde sa už za účasti navrhovateľa v 1. rade vysvetľuje predaj tohto rodinného domu odporcovi a prítomným pracovníkom SBS, zaznamenaný bol aj príchod polície, pričom zo strany polície boli zdokumentované doklady totožnosti, došlo k prezretiu dokladov a polícia odišla. K tejto časti videa navrhovateľ uviedol, že jednoznačne vidno, že došlo k násilnému vniknutiu a násilnému deložovaniu celej rodiny z predmetného rodinného domu. K tomuto zástupca odporcu uviedol, že predtým než došlo k vyprataniu nehnuteľnosti bolo dané oznámenie a mestskú políciu, ako aj na štátnu políciu a na videu vidno, že polícia odišla, pretože nedošlo k rušeniu verejného poriadku a vtedy nemôžu vlastne zasahovať. Na ďalšej tejto časti vlastne navrhovateľ sám uvádza, že sa vysťahuje sám. K tomuto navrhovateľ v 1. rade uviedol, že napriek tejto skutočnosti došlo k vysťahovaniu arogantným spôsobom bez rozhodnutia súdu, bez prítomnosti súdneho exekútora a to násilným vniknutím do rodinného domu navrhovateľov. Ďalej bola na pojednávaní premietnutá z bloku 1 sekvencia od 1 hod. 2. minúty po 1 hodinu a 3. minútu, z ktorej vyplýva, že odporca poskytol navrhovateľom a jeho rodine hodinu času na zbalenie vecí. Premietnutá bola z prvého bloku sekvencia od 1 hod. a 16 minúty po 1 hodinu a 18. minútu, kde bolo zdokumentované sťahovanie vecí, ktoré už boli vyprázdnené. Z bloku 2 bola premietnutá sekvencia od 52. minúty a 30 sekundy po 56. minúty a 30. sekundu, kde sekvencia zaznamenala vlastne druhý príchod polície, ktorú opätovne privolať navrhovateľ s tým, že polovica domu už bola v tom čase vysťahovaná. Z bloku 3 bola premietnutá sekvencia od 12. do 15. minúty a od 26. do 27. minúty, ktorá sa týka rozhovoru, že nie je potrebné pečať dom, že navrhovatelia si môžu zvyšok vecí odvieť, k čomu vlastne došlo na druhý deň. Dom zapečatený nebol a navrhovatelia si mohli svoje veci vlastne odvieť.

Vo svojej záverečnej reči zástupca navrhovateľov v 1. a 2. rade uviedol, že bol vykonaný dôkaz aj prehratím DVD, kde za dôležité považujú prvých 20 minút videa, kde jednoznačne vidno násilné vniknutie na pozemok, vyvrtanie zámku na vchodových dverách pomocou vŕtačky a násilné vniknutie do rodinného domu. Podľa názoru zástupcu navrhovateľov 1. a 2. rade neobstojí tvrdenie odporcu, ktorý sa obhajoval tým, že počas celej deložácie stál v predsieni rodinného domu, odporca nielenže vnikol na pozemok, ale násilne vnikol do rodinného domu, prekročil prah dverí a je úplne jedno, v ktorej miestnosti rodinného domu sa zdržiaval. Podstatné je len to, a nahrávka to potvrdzuje, že došlo k porušeniu práva na nedotknuteľnosť obydli. Na DVD nahrávke je vidno, že sa deložácie zúčastnilo veľké množstvo cudzích ľudí, okrem toho na niektorých sekvenciách počuť smiech týchto ľudí, ktorí vlastne to s najväčšou

pravdepodobnosťou brali ako určitú formu zábavy a spestrenia svojho života. Navrhovateľom bola týmto spôsobená psychická a morálna ujma a bolo zasiahnuté do osobnostných práv. K zvyšným častiam, ktoré prehrával zástupca odporcu uviedol zástupca navrhovateľov len toľko, že vecou nijako nesúvisia, nakoľko zobrazovali balenie navrhovateľov v 1. a 2. rade do krabic dobrovoľne, čo nemení tú skutočnosť, že deložácia bola vykonaná nezákonným a ponižujúcim spôsobom neoprávnenou osobou. Podľa platnej právnej úpravy môže vysťahovanie obyvateľa z domu vykonať jedine exekútor a to na príkaz súdu a v tomto konkrétnom prípade vysťahovanie obyvateľov domu nevykonával žiadny exekútor a chýbal tu príkaz súdu. Odporca vykonal deložáciu sám za pomoci príslušníkov SBS-ky a iných osôb, z ktorých ani jedna nebola exekútorom, ktorý by mal príkaz na vysťahovanie. Pretože navrhovatelia v 1. a 2. rade majú zato, že odporca sa svojich práv domáhal nezákonnou deložáciou za prítomnosti cudzích osôb a konal s vedomím svojej neoprávnenosti na takýto postup. Žiadajú, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal im náhradu trov konania.

Právny zástupca odporcu vo svojej záverečnej reči uviedol, že odporca pred vypratáním tejto nehnuteľnosti urobil všetko preto, aby vypratanie prebehlo čo najlepšie, čo znamená, že vyzval obyvateľov domu na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti v stanovenej lehote, urobil oznámenie voči štátnej a mestskej polícii, že takýto úkon bude vykonaný a nešlo o nejaké protiprávne konanie zo strany odporcu, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že vypratávaní domu boli prítomní príslušníci štátnej polície, ktorí ani raz nezastavili vypratanie tejto nehnuteľnosti a nekonštatovali porušenie žiadneho práva. Ďalej zástupca odporcu poukázal na to, že navrhovateľ uzavrel s pánom C. kúpnu zmluvu dňa 30.1.2007, z ktorej vyplýva, že kupujúci sa ujme svojich práv dňom podpísania zmluva, teda 30.1.2007 a teda navrhovateľ nijakým spôsobom nemohol byť prekvapený v tom zmysle, že 3.11.2007 bol vyzvaný na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, keď predmetná kúpna zmluva bola podpísaná dňa 30.01.2007. Aj prezretím videa nebol zaznamenaný a uvedený ani jeden okamih, kedy by spôsob vykonávania vypratania tejto nehnuteľnosti bol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľov a túto skutočnosť nepotvrdili ani svedkovia v konaní vypočutí, ktorí vlastne ani jeden nebol prítomný osobne pri vypratávaní tejto nehnuteľnosti. Čo sa týka výpovede dcér tak ich osobnostná ujma nie je predmetom tohto konania a je na škodu rodinných príslušníkov, že navrhovateľ ich neinformoval o predaji rodinného domu. Zástupca odporcu má zato, že spôsob akým sa odporca ujal užívania svojich vlastníckych práv nebol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa dôkazom čoho je aj tá skutočnosť, že navrhovateľ nenavrhol žiadneho svedka, ktorý by potvrdil, že spôsob vypratania predmetnej nehnuteľnosti bol spôsobilý zasiahnuť do osobných práv navrhovateľa. Z dôvodu, že spôsob akým realizoval odporca výkon svojho vlastníckeho práva nebol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľov nie sú tu splnené zákonom stanovené podmienky, navrhuje teda zástupca odporcu, aby súd žalobu zamietol. Pokiaľ navrhovatelia tvrdia, že tu nebol exekučný titul tak v prípade, žeby podal odporca návrh na vypratanie nehnuteľnosti, určite by to trvalo dlhší časový úsek, keď len toto konanie trvá v podstate 7 rokov a za toto obdobie by mohlo dôjsť ku škode na strane odporcu. Tak isto si uplatnil trovy konania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavu osobnej povahy.

Podľa ustanovení § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primetané zadostučinenie.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovení § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo.

Navrhovateľ sa svojím návrhom, po čiastočnom späťvzati a rozšírení návrhu domáhal, aby súd zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľom sumu 300.000,- Sk (9 958,18 eur) s príslušným úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania titulom nemajetkovej ujmy. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za

preukázané, že navrhovateľ v 1. rade kúpno predajnou zmluvou zo dňa 30.01.2007 odpredal kupujúcim V. N. C., Z. C. rod. Y., I. Z. D., I. W. D. rod. X. nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. územia R. a to parcelu X. XXXX zastavaná plocha o výmere 552 m² a rodinný dom č. súp. XXXX postavený na tejto parcele. Dohodnutá kúpna cena bola určená vo výške 3.000.000,- Sk. Z návrhu, ako aj z predloženého čestného prehlásenia vyplýva, že dňa 30.08.2007 V. N. C., ktorý jednal aj za ostatných kupujúcich uhradil navrhovateľovi zvyšok kúpnej ceny vo výške 1.979.829,- Sk, čo navrhovateľ potvrdil týmto čestným prehlásením a zároveň v tomto čestnom prehlásení požiadal V. C. o poskytnutie lehoty dvoch mesiacov na vystaňovanie sa ako aj malo dôjsť k ďalšej dohode ohľadom odpredaja prístavby a garáže v hodnote 300.000,- Sk. Tieto skutočnosti sú uvedené v čestnom prehlásení zo dňa 30.08.2007, ktoré predložili navrhovatelia ako listinný dôkaz. Dňa 24.09.2007 obdržal navrhovateľ v 1. rade výzvu na vypratanie priestorov zo dňa 21.09.2007 od odporcu, v ktorom ho žiadal odporca, aby predmetné priestory vypratá v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Aj táto skutočnosť bola preukázaná listinným dôkazom a to výzvou zo dňa 21.09.2007, pričom sám navrhovateľ vo svojom návrhu potvrdil, že túto výzvu obdržal 24.09.2007.

Navrhovateľ sa bránil tým, že s odporcom viedol rokovania o spätnom odpredaji predmetnej nehnuteľnosti, avšak odporca od neho požadoval sumu 3.428.800,- Sk. Keďže medzi nimi prebiehali ešte rokovania ohľadom spätnej kúpy tejto nehnuteľnosti mal navrhovateľ zato, že v tomto rodinnom dome naďalej byva so súhlasom odporcu až do doby keď medzi nimi dôjde k dohode a z toho dôvodu sa z predmetnej nehnuteľnosti nevystaňoval. Až dňa 3.11.2007 došlo k vystaňovaniu navrhovateľov z predmetného rodinného domu. Toto vystaňovanie, ktoré sa stalo dňa 3.11.2011 malo podľa tvrdenia navrhovateľov im a ich deťom spôsobiť ťažký psychický šok, z ktorého sa doposiaľ nemôžu spamätať. Došlo v značnej miere k zníženiu ich dôstojnosti a občianskej cti a k zásahu do ich súkromia. Od tej doby vlastne žijú pod neustálym stresom, žijú u brata navrhovateľky v druhom rade, čo negatívne vplyva na psychiku navrhovateľov, ako aj ich dvoch dcér. Takéto vystaňovanie negatívnym spôsobom zasiahlo do osobnosti navrhovateľov a ich rodiny a poškodilo ich občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a súkromie a z týchto dôvodov si vlastne žiadali túto nemajetkovú ujmu.

Naopak na druhej strane odporca uviedol, že navrhovatelia sa vôbec nevyjadřili k tomu, z akého dôvodu a na základe akého titulu, ktorý by ich oprávňoval užívať túto nehnuteľnosť v tejto nehnuteľnosti zotrvali. Správne vo svojom návrhu uvádzajú, že navrhovateľ v 1. rade bol vlastníkom sporných nehnuteľností. Podľa názoru odporcu k udalosti ktorej došlo dňa 3.11.2007, tak si uplatňoval odporca iba výlučné vlastnícke právo a urobil všetko preto, aby nebol porušený zákon a aby nedošlo k vzniku škody na strane odporcu, ale zároveň aby si zabezpečil výkon svojho vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Celý priebeh vystaňovania navrhovateľov bol natočený na video a uskutočnil sa za prítomnosti asi 15 ľudí. Celý priebeh vystaňovania a skutočnosť, že pri vystaňovaní nedošlo k žiadnemu závažnému incidentu potvrdili aj svedkovia Q. H., S. Y. a V. C. R., ktorí zhodne uviedli, že sú v priateľskom pomere s odporcom a zhodne uviedli, že pomáhali pri vystaňovaní navrhovateľov z predmetného rodinného domu. Taktiež rovnako vypovedali v tej časti, že na zvonenie a klopanie dom nikto neotváral, preto došlo k rozvrtaniu zámkov. K vystaňovaniu došlo tým spôsobom, že navrhovatelia s dcérami si balili svoje osobné veci, ako šperky, ošatenie, pričom väčšie kusy nábytku nakladali pracovníci na Aviu a odvážali ich na sídlisko 1. mája do bytu navrhovateľov alebo do nemenovanej dediny k matke p. H. alebo p. H.. Všetci traja svedkovia potvrdili, že vystaňovanie prebehlo úplne v norme, nedošlo k žiadnym fyzickým potýčkam a ani dvakrát privolaná polícia nejake spory medzi účastníkmi konania neriešila.

Navrhovatelia svoj nárok opierali aj o odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Humenné 5C 134/2008 zo dňa 12.03.2009, kde v tomto odôvodnení sa konštatuje, že konanie odporcu alebo deložácia zo strany odporcu bola nezákonná a v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade takéto súdne rozhodnutie môže slúžiť súdu iba ako listinný dôkaz a súd nie je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil sudca v tomto konkrétnom konaní.

Navrhovatelia tvrdia, že deložáciou dňa 03.11.2007 došlo k zásahu do ich osobnostných práv. V priebehu konania boli vypočutá aj obe dcéry navrhovateľov v 1. a 2. rade, najmä dcéra F., ktorá vlastne v čase keď došlo k vyprataniu predmetnej nehnuteľnosti bola sama v rodinnom dome, ktorá vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že sa zobudila na to, že bol vyvŕtaný zámok, pričom pracovníci, ktorí tam boli s pánom B. nerešpektovali jej žiadosť, aby prestali s vypratávaním nehnuteľnosti do času kým zavolá otca a mamu a napriek tomu vo vypratávaní predmetnej nehnuteľnosti naďalej pokračovali. Svedkyňa vlastne uviedla vo svojej výpovedi, že v tom čase bola v strese, určite sa celá triasla a v podstate táto situácia sa

prejavila na nej aj v tom, že po vystaňovaní z tohto rodinného domu sa väčšinou zdržiavala na private, keďže navštevovala v tom čase vysokú školu. Domov do R. chodila málo a tak isto v semestri, keď došlo k vystaňovaniu z tejto nehnuteľnosti sa jej zhoršil prospech. Sama dúfala, že počas tohto vystaňovania dôjde k vyriešeniu situácie, ale nakoniec bola nútená dobrovoľne v podstate si vypratať svoju izbu, pokiaľ nechcela, aby došlo k poškodeniu veci. Taktiež potvrdila, že ešte 2-3 roky sa jej pýtali príbuzní, známí cez telefón a cez facebook, prečo boli z rodinného domu vystaňovaní, či kvôli tomu, že boli neplatičmi. Svedkyňa uviedla, že sa cítila ako posledná cigánka z C. a vlastne týmto vystaňovaním prišla o domov.

Aj dcéra navrhovateľov v 1. a 2. rade a to Z. potvrdila, že aj keď v čase keď pracovníci SBS-ky spolu s odporcom prišli do rodinného domu nebola doma. Bola doma počas celého vystaňovania a potvrdila, že sami si vlastne balili všetky veci do krabíc, pretože pracovníci odporcu zaobchádzali s týmito vecami dosť nešetrne. V tom čase bola študentkou 1. ročníka gymnázia, vlastne chodila v blízkosti rodinného domu do školy, mala tam veľa susedov, známych, ktorí ich poznali a všetci sa jej vypytovali z akého dôvodu už v tomto dome nebývajú, prečo sa vystaňovali, či tento dom predali a kde momentálne bývajú.

Na základe vykonaného dokazovania má súd zato, že spôsob, aký zvolil odporca na to, aby sa ujal užívania svojich vlastníckych práv k predmetnému rodinnému domu bol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľov v 1. a 2. rade. Súd sa v tejto súvislosti opiera aj o odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Humenné 5C 134/2008 zo dňa 12.3.2009, kde sa v tomto odôvodnení konštatuje, že konanie odporcu, alebo deložácia zo strany odporcu bola nezákonná a v rozpore s dobrými mravmi. Súd sa stotožňuje s odôvodnením tohto rozsudku s tým, že odporca vykonal vystaňovanie navrhovateľov bez platného súdneho rozhodnutia a bez prítomnosti súdneho exekútora a teda podľa názoru súdu išlo v tomto prípade o deložáciu nezákonnú. Tvrdenie zástupcu odporcu o tom, že pokiaľ by postupoval odporca v súlade s platným právnym postupom a cestou súdu, vec by mohla trvať niekoľko rokov a mohlo by dôjsť k poškodeniu resp. ku škode na strane odporcu však neobstojí, pretože takéto tvrdenie nemôže byť na ujmu navrhovateľov v 1. a 2. rade a nemôže slúžiť na svojpomocné vystaňovanie navrhovateľov v 1. a 2. rade z predmetného rodinného domu. Súd má zato, že už iba samotný spôsob vystaňovania navrhovateľov 1. a 2. rade bol spôsobilý zasiahnuť do ich osobnostných práv, čo potvrdzujú vlastne aj časti premietnutého videa, kedy v prvej časti prvých 20 minút jednoznačne bolo natočené, že odporca sa dostal do rodinného domu navrhovateľov v 1. a 2. rade tým, že vyvíjal zámok na vchodových dverách a teda vnikol do tohto predmetného rodinného domu násilne, napriek skutočnosti, že doma bola dcéra navrhovateľov v 1. a 2. rade Zuzana, ktorej spôsob vniknutia do rodinného domu spôsobil tak isto šok. Súd sa stotožňuje s právnym názorom zástupcu navrhovateľov 1. a 2. rade, že v danom prípade sa stretli dve práva a to vlastnícke právo odporcu a právo na obydlie navrhovateľov v 1. a 2. rade ako aj právo na ich súkromný a rodinný život, pričom podľa článku 21 Ústavy SR je obydlie nedotknuteľné. V danom prípade došlo k stretu dvoch práv a to práva navrhovateľov v 1. a 2. rade na obydlie a právo odporcu na majetok. Ide o dve samostatné práva, ktoré môžu byť síce predmetom spoločného uplatnenia, ale aj samostatného poskytovania ochrany bez ohľadu na to ako spolu súvisia. V danom prípade súd má zato, že spôsob, ktorý zvolil odporca na vystaňovanie navrhovateľov v 1. a 2. rade bol spôsobilý spôsobiť psychickú a morálnu ujmu a bol v rozpore s dobrými mravmi a išlo o zásah neoprávnený. Z vykonaného dokazovania a z výpovedí svedkov, ktorí boli v konaní vypočutí vyplýva, že navrhovatelia v 1. a 2. rade v mieste svojho predchádzajúceho bydliska, v mieste kde sa nachádza predmetný rodinný dom žili dlhodobo, predtým tam žili ich rodičia, udržiavali dobré susedské vzťahy, všetci ich v okolí poznali, nielen najbližší susedia, ale aj susedia cez ulicu a vlastne to čo sa dialo v čase vystaňovania určite neuniklo pozornosti susedov a vyvolávalo ďalšie otázky, z akého dôvodu sa navrhovatelia tak zrazu rozhodli z predmetného domu vystaňovať a ešte za prítomnosti SBS-károv, ktorých si viacerí pomýlili v podstate s políciou. Tým vlastne došlo aj k spochybneniu dobrého mena navrhovateľov v 1. a 2. rade medzi susedmi a známymi navrhovateľov v 1. a 2. rade, čo vlastne potvrdili aj v konaní vypočutí svedkovia, ktorí boli vystavení otázkam zo strany známych, resp. sa pýtali navrhovateľov z akého dôvodu došlo k vystaňovaniu ich z rodinného domu.

Takéto vystaňovanie z rodinného domu podľa výsluchu svedkov a to dcér navrhovateľov v 1. a 2. rade Z. a F., malo negatívny dopad aj na vzájomné rodinné vzťahy medzi rodičmi a deťmi a v podstate podľa vyjadrenia dcéry F., táto po vystaňovaní z rodinného domu akoby prišla o domov a do miesta bydliska svojich rodičov na sídlisko C. G. chodila čo najmenej.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd má zato, že konaním odporcu došlo k zásahu do osobnostnej sféry navrhovateľov v 1. a 2. rade. V danom prípade tak isto má súd zato, že morálne

zadosťučinenie sa javí v tomto prípade nepostačujúcim a to najmä z dôvodu, že k predmetnému vystaňovaniu navrhovateľov v 1. a 2. rade z rodinného domu došlo nezákonným spôsobom a taktiež podľa názoru súdu je morálna satisfakcia nepostačujúca aj na spôsob akým došlo k vyprataniu predmetnej nehnuteľnosti. Bolo jednoznačne preukázané, že došlo k vyvrtaniu zámku na vchodových dverách rodinného domu a to v čase keď bola prítomná doma dcéra navrhovateľov v 1. a 2. rade F., pričom navrhovatelia v 1. a 2. rade sa v tom čase doma nenachádzali, mali vlastne svoj vlastný program a do rodinného domu sa dostavili až potom, čo im dcéra F. zavolať a následne sa snažili nejakým spôsobom túto situáciu vyriešiť. Preto sa súdu javí byť morálne zadosťučinenie v tomto prípade nepostačuje najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že k vyprataniu predmetnej nehnuteľnosti došlo bez prítomnosti exekútora, bez náležitého rozhodnutia súdu a k vniknutiu do rodinného domu došlo násilným spôsobom. Súd teda priznal navrhovateľom v 1. a 2. rade finančné zadosťučinenie vo výške akú požadovali, teda vo výške 300.000,- Sk čo predstavuje sumu 9.958,18 eur. Požadované finančné zadosťučinenie navrhovateľov v 1. a 2. rade sa súdu javí ako primerané s prihliadnutím na to, že podľa názoru súdu došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľov v 1. a 2. rade a tak isto súd prihliadol aj na okolnosti za akých došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľov v 1. a 2. rade a to tým ako už bolo vyššie uvedené, že k vystaňovaniu rodinného domu navrhovateľov v 1. a 2. rade došlo bez súdneho rozhodnutia, bez prítomnosti súdneho exekútora a došlo násilným vniknutím do rodinného domu, tým, že zámok bol vyvrtaný, čo dosvedčujú jednak dcéra F. ako svedkyňa a jednak je to zrejme aj z premietnutého videa, ktoré bolo premietnuté na pojednávaní. Súd teda zaviazal odporcu, aby uhradil navrhovateľom v 1. a 2. rade sumu 9.958,18 eur titulom finančného zadosťučinenia a to v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade si zároveň uplatnili úroky z omeškania vo výške 8 % odo dňa doručenia návrhu, teda od 15.12.2007 do zaplataenia. Súd úrok z omeškania navrhovateľom v 1. a 2. rade nepriznal, pretože dlžník sa až do rozhodnutia súdu s plnením do omeškania nedostal, pretože až rozhodnutím súdu sa odporca dozvedel o tom, komu a v akej výške má plniť. Preto súd v časti úroku z omeškania návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade zamietol.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 220/2007 zo dňa 13.6.2013 bola svedkyniam Z. H. priznaná náhrada cestovných výdavkov vo výške 37,48 eur, ktorá bola menovanej vyplatená zo štátnych prostriedkov. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 220/2007 zo dňa 4.12.2013 bola svedkyni F. H. priznaná náhrada cestovných výdavkov ako svedočné vo výške 56,65 eur, ktorá jej bola vyplatená zo štátnych prostriedkov. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 220/2007 zo dňa 5.2.2014 bolo svedkyni F. H. priznané svedočné vo výške cestovných výdavkov vo výške 56,65 eur, ktorá bola vyplatená menovanej zo štátnych prostriedkov. Celkovo bolo na svedočnom zo štátnych prostriedkov vyplatená suma 150,78 eur. V danom prípade súd zaviazal na úhradu tejto sumy odporcu, ktorý bol v konaní neúspešný. Preto je odporca povinný uhradiť na účet Okresného súdu Humenné náhradu za svedočné vo výške 150,78 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania, alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia ods. 1. a 2. platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V zmysle hore citovaných ustanovení zákona o trovách konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd Prešov prostredníctvom tunajšieho súdu.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.